

สารบัญ

บทนำ

15

บทที่	งานจะเสร็จเร็วหรือช้า	ตัดสินกันตั้งแต่	
1	“ก่อน” ลงมือทำ		

“ก่อน” ลงมือทำ

- 01 กฎในการทำงานเร็วมืออยู่ 3 ข้อ 22
- 02 คนที่ทำงานเร็วจะ “ลงมือทำ” กันที่ 24
- 03 ควรทำงานอย่างถูกต้องแม่นยำตั้งแต่แรก 26
- 04 หา “ขั้นตอนที่ใช้เวลามากที่สุด” 28
- 05 2 ครั้งแรกให้ใช้แรงทำอย่างเต็มที่ ครั้งที่ 3 เป็นต้นไป
ให้ใช้สมองคิดหาวิธีการที่มีประสิทธิภาพ 32
- 06 ไม่ควรตั้งเป้าว่าทุกงานต้องได้ 100 คะแนนเต็ม 34

ส่งงานทันตามเดดไลน์

- 07 หาก “ทำงานเสร็จไม่ทันเดดไลน์!” ควรทำอย่างไร 38
- 08 แม้จะเป็นงานที่ทำคนเดียว
แต่ก็ต้องกำหนดระยะเวลาในการทำ 42
- 09 หากไม่ทำตามสัญญา ก็ะยิ่งตกที่นั่งลำบาก 44

บทที่ 2 | “ความเร็วในการทำงาน” เพิ่มขึ้นได้ ด้วยการใช้เทคนิคจนติดเป็นนิสัย

อุปกรณ์ในการทำงาน

- 10 ใช้สมุดกราฟแบบเส้นห้วงในแนวนอน 48
- 11 เลิกพูดว่า “อะ ลืมไปเลย!” ได้ด้วยการใช้สมุดโน้ต 52
- 12 ใช้ปากกาที่จดโน้ตได้เร็ว 58
- 13 การ “จัดเตรียม” ที่ช่วยลดเวลา
ในการเลือกเสื้อผ้าให้เหลือ 0 วินาที 62

อีเมล

- 14 จำไว้ว่าต้องอ่านอีเมล “แค่ครั้งเดียว” เท่านั้น 64
- 15 การเขียนคำทักทายว่า “ขอบคุณคุณ ○○ ที่ทำงานหนัก” ทำให้เสียเวลา 3 วินาที 66
- 16 ใช้ฟังก์ชันคัดแยก “อีเมลที่ไม่สำคัญ” โดยอัตโนมัติ 68
- 17 ใช้ฟังก์ชันในการใส่ชื่อผู้รับ ▶ แนบไฟล์
▶ ส่งอีเมล เป็นประจำนคล่อง 70
- 18 ไม่ลืมอีเมลงานที่ต้องทำ
โดย “ทำเครื่องหมายยังไม่ได้อ่าน” 72
- 19 หลีกเลี่ยงไม่ให้แถบเลื่อนปรากฏขึ้นมา
โดยการเขียนอีเมลสั้น ๆ 74

การจัดทำเอกสาร

- 20 “การเขียนโครงร่างด้วยมือ” มีความสำคัญ
ถึง 80 เปอร์เซ็นต์ในการจัดทำเอกสาร 76
- 21 สร้าง “โฟลเดอร์” สำหรับเก็บ
เอกสารดี ๆ ในคอมพิวเตอร์ 78
- 22 สร้าง “รูปแบบมาตรฐาน” ให้กับเอกสารของตัวเอง 80
- 23 ปรับแต่งแถบเครื่องมือด้วยตัวเอง 82
- 24 แอบดูเอกสารที่ออกมาจากเครื่องปริ้นต์ 84

ปุ่มลัด

25	ไม่ใช่เมาส์	86
26	ปุ่มลัด 6 ปุ่มที่ควรจำให้ได้	88
27	วิธีการย้ายเคอร์เซอร์อย่าง “รวดเร็ว”	92
28	ปุ่มลัด Alt คือ “ปุ่มเทพ”	96

เอกซ์เซล

29	“เทคนิคลับ” ของโปรแกรมเอกซ์เซล
ที่แม้แต่ชาวต่างชาติถึง 80 เปอร์เซ็นต์ก็ไม่รู้จัก	98
30	กัลดอกและวางสูตรคำนวณผลรวม
ลงในช่องเซลล์ 1,000 แถวในชั่วพริบตา	102
31	4 สุดยอดเทคนิคการใช้ฟังก์ชัน
สำหรับคนที่รู้สึกว่ “ฟังก์ชันเป็นเรื่องยุ่งยาก”	106
32	ใช้สูตรเพื่อให้สะดวกยิ่งขึ้น	110
33	ป้องกันความผิดพลาดร้ายแรง
โดยใช้สูตรสำหรับการตรวจสอบบัญชี	114

บทที่ 3 | “ความเร็วของทีม” เพิ่มขึ้นได้ ด้วยการปรับกลไกการทำงาน

กำจัดเวลาในการรอคอย

34	กำจัด “เวลาในการรอคอย” ออกไปให้มากที่สุด	118
35	ตัดสินใจและเริ่มลงมือทำในทันที	120
36	วิธีเข้าพบหัวหน้าที่เจอตัวยาก	124
37	ควรตอบกลับอีเมลทุกฉบับว่า
“รับทราบ” อยู่เสมอ	126
38	รู้ความเร็วในการทำงานของอีกฝ่าย
โดยใช้ “ฟังก์ชันตรวจสอบการเปิดอ่านอีเมล”	128
39	จัดการ “เรื่องที่ต้องนำกลับไปตรวจสอบ”
ให้หมดไป	130
40	อีเมลไปบอกว่า “ถ้ากลับมาที่โต๊ะแล้ว
ช่วยมาหาด้วย”	132
41	ตั้ง “กฎ 24 ชั่วโมง” ในการตอบอีเมล	134

การถ่ายทอดข้อมูล

- 42 สรุปเนื้อหาลงในกระดาษขนาด A4 เพียง “1 แผ่น” 136
- 43 หากใช้ “แผนภาพ” ก็จะใช้เวลา
ถ่ายทอดเพียง 1 วินาที 138
- 44 วาดกระดาษและปากกาเตรียมไว้บนโต๊ะ 140
- 45 นำเสนอข้อมูลให้เหมาะกับระดับของอีกฝ่าย 144

การมอบหมายงาน

- 46 “สิง” ของลูกน้อง ต้องให้ลูกน้องแบกรับไว้เอง 146
- 47 งานที่มอบหมายให้มีภาระไม่เสรี
จนกว่าจะใกล้ถึงเดดไลน์ 148
- 48 กำหนด “จุดตรวจสอบ” ในระหว่างการทำงาน 150
- 49 เมื่อถูกถามว่า “ควรทำยังไงดี”
ให้ตอบไปว่า “แล้วคุณคิดว่าควรทำยังไงล่ะ” 152

การประชุม

- 50 กำหนดผู้เข้าร่วมการประชุมให้เหมาะสม 154
- 51 ควร “แจ้ง” เวลาจบการประชุม
ก่อนการประชุมทุกครั้ง 156

- 52 เมื่อไม่ได้ข้อสรุปจากการถกเถียงกัน
ให้เขียนแผนภาพบนไวต์บอร์ด 160
- 53 หากยังเตรียมตัวไม่เรียบร้อย
ให้ยกเลิกการประชุมทันที 162
- 54 คำกล่าวที่ว่า “ทุกคนในที่ประชุม
ควรพูดแสดงความคิดเห็น” นั้นไม่ถูกต้อง 164

บทที่ 4 | จัดการ “เวลาที่มีอยู่อย่างจำกัด”

การใช้เวลาว่าง

- 55 ใช้ไฟเจอร์โพล 168
- 56 ปิดกันสิ่งช่วยทุกอย่าง 170
- 57 เล็งหาตำแหน่งที่ดีที่สุดบนรถไฟ! 172
- 58 ตัดสินใจอย่างชัดเจนว่าจะ “นั่ง”
หรือ “ไม่นั่ง” บนรถไฟ 174
- 59 พกพา “สมุดโน้ตกับปากกา” ติดตัวไปด้วยเสมอ 176
- 60 เมื่อมีเวลาทำงานไม่พอ ให้ตัดสินใจว่า
“จะลดเวลาในการทำกิจกรรมใดได้บ้าง” 178

การมีสมาธิจดจ่อ

- 61 หา “หลุมหลบภัย” สำหรับตัวเอง 180
- 62 คำว่า “ทำแบบนี้ไปก่อน”
หรือ “ทำแบบนี้ไปชั่วคราว” คือคำต้องห้าม 184
- 63 ไม่พูดว่า “งานยุ่งมาก” 186
- 64 ไม่เก็บเอกสารหรืออีเมลเอาไว้ข้ามคืน 188

บทที่ 5 | “ความเร็วในการคิด” เพิ่มขึ้นได้
ด้วยการใช้เฟรมเวิร์ก

การรับข้อมูล

- 65 รับข้อมูลที่ เป็น “ข้อเท็จจริง”
ไม่ใช่สมมุติฐานหรือความคิดเห็น 192
- 66 เปลี่ยน “มุมมอง” “ขอบเขตการมอง”
และ “ตำแหน่งการมอง” เพื่อหาข้อเท็จจริง 196
- 67 “คำถามกว้าง ๆ” และ “คำถามเจาะลึก”
จะช่วยให้ค้นพบต้นเหตุของปัญหา 200

- 68 การ “ตั้งข้อสงสัย” ให้รอบด้าน
จะช่วยให้เกิดข้อผิดพลาด 204
- 69 อย่างใดแต่ “ตัวเลขสุกฤษ” เพียงอย่างเดียว 206
- 70 ให้ความสำคัญกับการเขียนเพื่อให้เข้าใจอย่างลึกซึ้ง 210

“เฟรมเวิร์ก” ที่ใช้ในการคิด

- 71 ไม่คิดโดยเริ่มจากศูนย์ แต่ใช้ “เฟรมเวิร์ก” 212
- 72 [เฟรมเวิร์ก ①] มอง “ภาพรวม”
โดยใช้เฟรมเวิร์ก MECE 214
- 73 [เฟรมเวิร์ก ②] “วางโครงสร้าง” สิ่งต่าง ๆ
โดยใช้เฟรมเวิร์กพีระมิด 216
- 74 [เฟรมเวิร์ก ③] เฟรมเวิร์กสำหรับแก้ไขปัญหา 220
- 75 เฟรมเวิร์กที่สร้างได้ด้วยการขีดเส้นแกน 2 แกน 224
- บทส่งท้าย 231
- ประวัติผู้เขียน 233

บทนำ

● เทคนิคการทำงานเปรียบเสมือน “กล่องดำ”

หนังสือเล่มนี้จะแนะนำเทคนิคที่ช่วยเพิ่มความเร็วในการทำงาน ซึ่ง “ใคร ๆ ก็สามารถนำไปใช้ได้ทันที”

“คนที่ทำงานช้า” ทำงานล่วงเวลาทุกวันแต่งานไม่เสร็จสักที กับ “คนที่ทำงานเร็ว” ซึ่งดูเหมือนมีเวลาเหลือเฟือและสร้างผลงานออกมาได้เรื่อย ๆ มีอะไรที่แตกต่างกันอย่างนั้นหรือ โดยทั่วไปแล้วคนทำงานมัก “ต้องการเพิ่มความเร็วในการทำงาน” แต่ไม่รู้ว่าจะเรียนรู้ทักษะและเทคนิคที่ช่วยให้ทำงานเร็วขึ้นได้จากที่ไหนครับ

เหตุผลก็เพราะความแตกต่างของ “คนที่ทำงานช้า และคนที่ทำงานเร็ว” เป็นสิ่งที่เรามองเห็นได้ แต่กระบวนการที่ทำให้ “ทำงานช้า” และ “ทำงานเร็ว” เป็นสิ่งที่เรามองไม่เห็น จึงเป็นเรื่องยากที่จะเรียนรู้และทำตามได้

นี่ตรงกับทฤษฎี “กล่องดำ” ในทางวิทยาศาสตร์ที่ระบุว่า เราจะเห็นเพียงสิ่งที่ถูกใส่เข้าไปในกล่องและผลลัพธ์ โดยไม่สามารถรู้ได้ว่าภายในกล่องนั้นมีกระบวนการทำงานอย่างไร ตัวอย่างเช่น การใช้ปุ่มลัดของคอมพิวเตอร์ที่เราู้แค่เพียงว่า เมื่อกดใช้งานแล้วจะได้ผลลัพธ์อย่างไร ใคร ๆ ก็รู้กันดีว่าการใช้ปุ่มลัดเป็นเทคนิคที่ช่วยให้ทำงานได้เร็วขึ้น แต่มีคนส่วนน้อยที่ใช้เทคนิคนี้ ในขณะที่คนที่ทำงานเร็วจะใช้ปุ่มลัดมากมายจนน่าตกใจ ที่น่าเสียดายก็คือ เขาไม่ได้สอนวิธีใช้ปุ่มลัดต่าง ๆ ให้กับคนอื่นครับ

คนที่ใช้ปุ่มลัดจะทำงานเร็วกว่าคนที่ไม่ใช้ปุ่มลัดอย่างแน่นอน ถึงแม้การใช้ปุ่มลัดแต่ละครั้งจะช่วยให้ทำงานเร็วขึ้นไม่กี่วินาที แต่ถ้าใช้ปุ่มลัดหลาย ๆ ครั้งเข้า ก็จะช่วยให้งานเร็วขึ้นอย่างมากเลยละครับ

ยิ่งเราทำงานมานานมากเท่าไร คนที่คอยชี้แนะ “วิธีทำงานที่มีประสิทธิภาพ” ให้กับเราก็จะยิ่งลดน้อยลง นั่นทำให้คนจำนวนไม่น้อยยังคง “ทำงานซ้ำไม่เปลี่ยน” เพราะ “ทำงานซ้ำจนติดเป็นนิสัย” หรือ “คิดซ้ำจนติดเป็นนิสัย”

ในทางกลับกัน คนที่ทำงานเร็วจะปรับใช้เทคนิคการทำงานต่าง ๆ อยู่เสมอ และมองว่าเทคนิคเหล่านั้นเป็นแค่ “เทคนิคธรรมดา ๆ ทั่วไป” จึงไม่ได้แบ่งปันให้คนอื่น

อันที่จริงผมตระหนักได้ว่าตัวเองมีวิธีการทำงานแตกต่างจากคนอื่นก็เพราะมีเพื่อนร่วมงานพูดกับผมบ่อย ๆ ว่า “เอ๊ะ ใช้วิธีนั้นถึงทำงานได้เร็วหรือ” นั่นทำให้ผมรู้ตัวว่าตัวเองค่อนข้างเป็น “พวกคลั่งความเร็ว” อยู่เหมือนกัน และแม้จะรู้ตัวว่าทำงานเร็ว แต่ตอนนั้นก็เข้าใจมาตลอดว่าทุกคนทำงานด้วยวิธีเดียวกันกับผม

● **“รู้หรือไม่รู้เทคนิค” กับ “ใช้หรือไม่ใช้เทคนิค”**
คือสิ่งที่ทำให้เกิดความแตกต่าง
ด้านความเร็วในการทำงาน

ผมเข้าทำงานในบริษัท IBM ประเทศญี่ปุ่นในตำแหน่งวิศวกรไอที จนถึงตอนนี้ก็ทำอาชีพนี้มาเป็นระยะเวลา 14 ปีแล้ว ซึ่งหน้าที่ส่วนใหญ่ของผมคือการควบคุมโปรเจกต์พัฒนาระบบต่าง ๆ

ปัจจุบันผมเป็นหัวหน้าทีมโปรเจกต์พัฒนาระบบ VLSI (Very Large-Scale Integration) ที่มีความซับซ้อนสูง ซึ่งในทีมมีทั้งลูกน้องชาวญี่ปุ่นและชาวจีนทำงานร่วมกันอยู่หลายร้อยคน ก่อนที่ผมจะมารับช่วงต่อทีมนี้ ความคืบหน้าและคุณภาพงานภายในโปรเจกต์อยู่ในระดับท้ายแถว แต่พอผ่านไปปีกว่าผลงานของทีมก็ก้าวกระโดดมาอยู่ในระดับแนวหน้า

ตอนที่เข้ามาควบคุมทีมใหม่ ๆ ผมพบว่าการทำงานของทีมค่อนข้างช้ากว่ากำหนดการ จึงครุ่นคิดอย่างหนักว่าจะทำอะไรให้ทำงานได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อให้งานเสร็จทันตามกำหนดการ **เพราะหากทีมทำงานช้าแบบนี้ไปเรื่อย ๆ ก็ไม่มีทางที่จะเสร็จทันกำหนดการได้อย่างแน่นอน**

นอกจากนี้ ตัวผมเองก็ต้องเข้าร่วมการประชุมตั้งแต่เช้าจนถึงดึกดื่น ต้องแจกแจงงานให้ลูกน้องหลายร้อยคนในทีมอย่างรวดเร็วและถูกต้องแม่นยำ ทั้งยังต้องคอยแก้ไขปัญหาเร่งด่วนที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ในสภาพเช่นนี้ผมจึงต้องปฏิวัติทีมครั้งใหญ่โดยนำเทคนิคการทำงานต่าง ๆ มาใช้ เพื่อให้ทั้งงานของตัวเองและงานของทีมที่มีสมาชิกหลายร้อยคนเสร็จสิ้นอย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้ ทีมของผมจึงกลายเป็นทีมที่ทำงานได้รวดเร็วและสร้างผลงานติดอันดับต้น ๆ

หากมองแค่ผลงานของผมเพียงอย่างเดียว คุณก็อาจคิดว่าผมใช้เทคนิคยาก ๆ ที่คนทั่วไปไม่สามารถนำไปใช้ได้ แต่ที่จริงแล้วผมแค่ใช้ “เทคนิคเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ไม่ว่าใครก็ทำตามได้” ซึ่งบรรดาคนที่ทำงานเร็วที่ผมพบเจอต่างรู้จักและนำมาประยุกต์ใช้กันทั้งนั้น

● เพราะงานคือ “ภาระ” จึงอยากทำให้เสร็จเร็ว ๆ

ในหนังสือเล่มนี้มีเทคนิคที่คุณสามารถนำไปใช้ได้เมื่อรู้สึกว่ “ทำงานไม่ทันเดดไลน์แล้ว จะทำยังไงดี” เพราะถึงทุกคนจะรู้กันดีอยู่แล้วว่า “ต้องทำงานให้เสร็จตามเดดไลน์” “ไม่ควรผัดวันประกันพรุ่ง” หรือ “อย่าเสียความมุ่งมั่นในการทำงาน” แต่ความจริงแล้วคนเราไม่สามารถทำแบบนั้นได้ตลอดเวลา

อันที่จริงผมก็เป็นแค่คนธรรมดาที่ชอบเล่นเกมจนดึกดื่นที่แย่กว่านั้นก็คือ ทุกเช้าผมจะรู้สึกอยากนอนต่อแม้จะแค่หนึ่งนาทียังดี แต่มยังชอบดื่มเบียร์สุด ๆ จนถึงขั้นที่เคยคิดจะเลิกแต่ก็เลิกไม่ได้ เพราะฉะนั้นคนที่เกี่ยวข้องอย่างผมจึงต้องค้นหาเทคนิคที่ช่วยให้ทำงานเสร็จเร็ว เพื่อจะได้มีเวลาทำสิ่งที่ตัวเองชอบ ซึ่งเป็นเทคนิคที่คุณก็สามารถทำตามได้ไม่ยาก

เทคนิคต่าง ๆ ที่ผมนำเสนอในหนังสือเล่มนี้เกิดจากความคิดที่ว่า “เพราะงานคือภาระ จึงอยากทำให้เสร็จเร็ว ๆ” และ “เพราะงานคือภาระ จึงไม่อยากจะเปลืองเวลาไปกับการทำงานโดยเปล่าประโยชน์”

ผมเข้าใจ “คนธรรมดา” ที่เหมือนกับผมที่ไม่สามารถ
“ทำงานแบบขอไปที” ได้ และต้องทุ่มเทอย่างเต็มที่เพื่อสร้าง
ผลงานออกมา หากหนังสือเล่มนี้เป็นประโยชน์กับคุณ ก็ไม่มี
อะไรที่จะทำให้ผมมีความสุขมากไปกว่านี้แล้วครับ

คิเบะ โทโมะยุกิ